

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

ILUSTROVANÁ KNIHA PRO STARŠÍ MLÁDEŽ

PAŘÍŽSKÁ MODŘ

Anne-Marie Rohanová

Plzeň 2016

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

Specializace Komiks a ilustrace pro děti

Bakalářská práce

ILUSTROVANÁ KNIHA PRO STARŠÍ MLÁDEŽ

PAŘÍŽSKÁ MODŘ

Anne-Marie Rohanová

Vedoucí práce: Doc. M.A. Barbara Šalamounová

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2016

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2016

.....

podpis autora

Poděkování

Chtěla bych touto cestou poděkovat své vedoucí paní Doc. M.A. Barbaře Šalamounové za pomoc s mojí prací, za její vstřícný přístup a za dobré rady při konzultacích. Dále bych chtěla poděkovat oběma svým rodičům, kteří mě podporují v každé mé ideji. Nakonec také svým přátelům, bez nichž by tato práce nemohla vzniknout.

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	6
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	8
3. CÍL PRÁCE	9
4. PROCES PŘÍPRAVY	10
6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	13
7. POPIS DÍLA	15
8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	19
9. SILNÉ STRÁNKY.....	20
10. SLABÉ STRÁNKY	21
11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	22
A) KNIŽNÍ A PERIODICKÁ LITERATURA.....	22
B) INTERNETOVÉ ZDROJE	22
12. RESUMÉ.....	23
13. SEZNAM PŘÍLOH.....	24

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Ke kresbě si buduji pevný vztah již od útlého dětství. Na základní škole jsem navštěvovala výtvarné kurzy a ze všech mých zájmů se tento ukázal jako ten nejsilnější. Důkladně jsem však začala kreslit až ve třetím ročníku střední školy. Studovala jsem návrhářství a modelářství oděvů. Po několikátých klauzurních zkouškách, kdy jsem od svých pedagogů slyšela, že mám pěkné ilustrace, ale není to módní design, jsem se rozhodla jít studovat Ilustraci na vysoké škole. Měla jsem to štěstí, že jsem na výtvarnou přípravu na střední škole získala jako pedagožku paní Lucii Dvořákovou, známou českou ilustrátorku knih pro děti. S tou jsem si vybudovala dobrý vztah a právě paní Dvořáková byla první člověk, od kterého jsem slyšela větu: „Být tebou zkusím jít na ilustraci“.

Od té doby jsem si začala vést svůj první obrazový deník, kdy jsem se pokoušela ilustrovat neobvyklé situace, které se mi přihodily. Bylo pro mě nejpřirozenější pracovat tuší a k plošnému kolorování používat akvarely. S touto technikou se dodnes nejvíce ztotožňuji, avšak studium na vysoké škole mi pomáhá objevovat nové techniky a nebát se experimentovat. Nikdy jsem se necítila příliš pohodlně v žánru komiksu. Za celou dobu bakalářského studia jsem jich vytvořila málo, jelikož jsem se vždy spíše uchýlila k dětské ilustraci. Avšak pro moji bakalářskou práci se komiks jeví jako nejlepší způsob, jak odvyprávět část knihy pojednávající o Paříži.

Velký zlom v mé tvorbě nastal právě díky stáži Erasmus+ na pařížské škole Panthéon-Sorbonne, na kterou jsem odjela v zimním semestru třetího ročníku. Idylický podzim se během jednoho večera změnil v noční mŕnu a tato velká změna se projevila i na stylu mého výtvarného vyjadřování. Naučila jsem se nejen pomalu uvolňovat svou do té doby pevně sevřenou linku, ale také méně se bát něco zkazit. Francouzská škola se od té naší lišila hlavně přístupem k jejím studentům, kdy jim byla poskytnuta absolutní volnost tvorby, co se týče žánru. Na začátku se vytyčila cesta, jakou se chce člověk asi ubírat. Já jsem se v cizím prostředí nejdříve neodvážila vybočit ze své komfortní zóny, a tak jsem pracovala akvarelem a barevnými inkousty s pevnou tušovou linií. Postupně jsem však tento postup zcela opustila a začala přemýšlet úplně

jiným směrem. Chtěla jsem přenést určitou formu streetartu na papír, dotvářet otlučené části stěn ve figury a zvířata například na fotografiích. V té době jsem začala pracovat s linorytem, párkrát jsem zkusila otisknout i jiné materiály a zjistila jsem, že v nich vidím různé antropomorfní tvary stejně dokonale, jako ve výřezech stěn a vůbec každé skvrně nebo prohlubni. To mi dalo základ pro práci na mém klauzurním projektu ve Francii a tento projekt měl u mého vedoucího ateliéru velký úspěch. To jsem ještě stále počítala s čistě konkrétními ilustracemi pro svou bakalářskou práci. Po určité chvíli hledání jsem však zjistila, že nakreslit konkrétně svůj sen je nelehký úkol. A tak se postupně začaly rozvíjet úvahy nad abstraktnějším vyjádřením snů s využitím techniky podobné monotypu¹.

Dnes s odstupem mohu říci, že se mi v prvním ročníku moc nedařilo uchopit kresbu tak, jak bych si představovala. Částečně to bylo jistě způsobeno tím, že jsem dostatečně nepochopila vážnost studia. Avšak před vstupem do druhého ročníku jsem se zavázala sama sobě, že se chci co nejvíce zlepšit. Celé léto jsem kreslila studie figur a začala jsem si více všimnout, jak věci fungují a jak se hýbou. Poté jsem již neměla takový problém kresebně se vyjádřit. Za svou nejzdařilejší práci považuji pop-up knihu Bílý Motýl, která vypráví starou japonskou legendu o muži, jenž miloval dívku, která však zemřela velmi mladá. Ale převtělila se do bílého motýla a celý život mu byla na blízku. Když pak starý muž umíral, zjevila se jeho vnukovi. Opravdu mě ovšem změnila až Paříž, a jsem za to velmi vděčná.

---

¹ Viz příloha č. 2

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Toto téma jsem si vybrala právě proto, že bylo možné použít autorský text, což bylo mým hlavním předpokladem. Ráda zkouším ilustrovat něco, co ještě ilustrováno nebylo. Už před zadáním bakalářské práce jsem plánovala využít jako námět na knihu své sny, které si již dva roky zapisuji. Věděla jsem, že dříve nebo později je chci zpracovat jako knihu a zde jsem pro to viděla vhodnou příležitost. Pevně jsem se rozhodla, když jsem navštívila výstavu pana Josefa Váchala a viděla jeho automatické kresby. Začala jsem zapisovat sny každý den ihned po probuzení do svého mobilního telefonu jako poznámky a celkem jsem jich nasbírala přes tři stovky. Pro knihu jsem poté vybrala necelých sto a ty jsem mírně upravila tak, aby lépe fungovaly jako příběhy, ale neměnila jsem žádné skutečnosti či souvislosti. Díky tomu jsem dokázala zachovat původní snovou náladu a paradoxní zvraty při rychlém střídání scén.

V současné době inklinuji k surrealismu a to mne vede k práci se sny. Hledala jsem způsob, jak je zpracovat, překreslit a dát jim hmotnou podobu. Prvotní inspirací mi byla kniha *Sny* od Jindřicha Štýrského. K technice, kterou jsem svou knihu následně vytvořila, zase díla Maxe Ernsta, kdy využíval materiálové obtisky pro tvorbu neuvěřitelných krajin. Právě důkladnější zkoumání tvorby těchto autorů mne spolu s výstavou pana Josefa Váchala inspirovalo k provedení práce takovýmto způsobem. Ráda využívám principů náhody, automatické kresby a decalcomanie a mám blízko i k monotypům. Tato kniha vznikla jako směs toho, co považuji za svou právě nalezenou cestu, po které se chci ubírat dál.

Po podzimních zážitcích ve Francii jsem se rozhodla, že je zakomponuji do své knihy. Nejvhodnějším způsobem jak toto odvyprávět se stal právě komiks. V původním konceptu práce jsem nepočítala s komiksovou částí, jelikož se necítím v tomto žánru dostatečně sebejistá. Avšak zde se mi s ním poprvé pracovalo přirozeně a pochopila jsem, jak velký potenciál se v něm skrývá. Komiks mi také v knize částečně pomohl dosáhnout toho, že celou dobu pouze nelétáme po neznámých světech, ale máme se tzv. čeho chytit. Příběh nás stáhne do reality tak prudce, jako nás probudí zlá noční můra uprostřed noci.

3. CÍL PRÁCE

Chtěla jsem vytvořit snovou ilustrovanou knihu, ve které by se čtenář mohl na chvíli ztratit a volně přecházet sem a tam po mém světě, avšak po přidání protipólu v podobě noční můry začala mít kniha také informativní funkci a rozhodně se přestalo jednat o lehké čtivo. Tudíž jsem se poněkud odklonila od původního čistě pozitivního charakteru mojí práce s cílem odpoutat se od reality. Cílem této knihy je dovolit čtenáři nahlédnout do mojí duše.

Kniha je určena pro starší mládež. Toto období je charakteristické hledáním vlastní identity a proto jsem přesvědčena, že je určena spíše pro užší okruh čtenářů, zabývajících se sami sebou z jisté spirituální roviny. Nesnažím se sny vykládat a hledat jejich význam, ale tvořím z nich krátké příběhy, které nás zanesou daleko do podvědomí. Netvrdím, že snům žádný další výklad nepřikládám, ba naopak, ale nevysvětluji ho přímo. Nechávám čtenáře, aby na něj přišli v průběhu knihy sami, obsahuje totiž určité styčné body, kdy se například na začátku kapitoly stane něco, co se na konci kapitoly osvětlí. Celkově se snažím vytvořit příběhy pomocí podvědomí, jelikož to považuji za skvělý způsob, jak vymyslet nové příhody právě díky náhodným kombinacím myšlenek ve snech.

Mnoho lidí sní černobíle a barvu si do snů dosazuje automaticky. Já ve snech vidím barvy jasně, pamatuji si jejich teplotu, atmosféru a vůni nebo příchut'. Proto jsem také jednotlivé kapitoly pojmenovala podle barev, jaké sny mají a každé z nich přiřadila pocit nebo příchut', jakou při nich cítím. Toto vnímání je čistě subjektivní a tak mne více než co jiného zajímá, jak to budou vnímat moji potencionální čtenáři. Budou také cítit pachut' mokrého listí nebo to, že grilované Piranhy chutnají jako krevety v tempuře? Nevím, ale jedním z mnoha cílů této knihy je to zjistit. A pak především nesmím opominout aspekt čisté zábavy nad tím, co mozek dokáže vytvořit. Kniha je tudíž směsí zábavných, vážných, smutných nebo dramatických scén. Pojednává o lásce, přátelství, magii a možnosti, že se stane i to, co nejméně čekáte. Jsou zde okamžiky, kdy budete nevěřicně kývat hlavou, ale i chvíle, kdy vám přejede mráz po zádech.

4. PROCES PŘÍPRAVY

Především bylo potřeba shromáždit co nejvíce snů. Ty jsem pak všechny přepsala do počítače a vytiskla. Postupně jsem se jimi pročetla a zjišťovala, kolik z nich bude nosných a které rovnou vyřadím. Největší strach jsem měla z toho, že se mi přestanou zdát a já budu muset téma měnit. Naštěstí se to však nestalo a tak jsem mohla dobře pokračovat v práci. Pomalu jsem sestavovala, jak by asi sny mohly jít za sebou, až jsem v nich začala spatřovat podobné rysy. Utvořila jsem si imaginární galaxie, takové, do kterých jsem pak sny zkoušela vložit a sledovala jsem, jak se zachovají. To, že se sny k sobě hodí, jsem nechala čistě na svojí intuici. Sny, ze kterých jsem neměla žádné pocity, jsem se také okamžitě rozhodla vynechat. Postupně moje galaxie začaly nabírat hmotu a co víc, i barvu. Nejdříve směs různých odstínů, ale s jejich postupným rozřazováním a začleňováním se tyto barvy začaly více a více konkretizovat.

A tak vzniklo 23 základních barev. Líbilo se mi jejich pojmenování podle hornin, pigmentů a plodů, které se používá při prodeji barev v tubách. Dlouho jsem si hrála s barevnými kombinacemi, bylo velice těžké najít mezi nimi rovnováhu, tak, aby se odstíny navzájem doplňovaly a také. aby mohly stát v knize za sebou. A pak přišel den, kdy jsem se vzbudila ze strašné noční můry o smaragdových siluetách mrtvých lidí, které se ke mně blížily a promlouvaly ke mně. Ten zásadně zlomil moje uvažování o knize a tyto siluety se staly průvodním znakem celého díla. Obzvlášť pak můj strach z nich a postupné otupění a jejich přijetí. Získala jsem tedy závěr knihy. Jelikož jsem chtěla do knihy zahrnout i teroristické útoky, posloužily tady siluety a sen o nich jako úvod a závěr komiksové části. V té době jsem se také odklonila od klasické akvarelem kolorované tušové kresby zobrazující skutečnost a začala se zabývat jinými formami grafiky, obzvláště linorytem, monotypem a materiálými otisky. Nakonec jsme s mojí vedoucí vybraly 94 krátkých příběhů a já jsem je doplnila více než třemi desítkami ilustrací. Vytvořila jsem maketu a při usazování textu pracovala s určitým rytmem jednoho, dvou či tří příběhů na jedné straně, kvůli jejich různorodému obsahu. Některé jsem nechala dýchat, některé jsem zase seskupila k sobě pro podobnou barevnou atmosféru.

5. PROCES TVORBY

Poté, co jsem pečlivě vybrané příběhy seřadila do kapitol a kapitoly za sebe, což byl proces, při němž jsem využívala základní barevné kontrasty, jsem mohla začít pracovat na samotných ilustracích. K těmto ilustracím nevznikaly žádné přípravné skici, jelikož jsem pracovala s principem náhody. Pro styl mých ilustrací jsem se inspirovala českým Explosionalismem, technikou Décalcomanie, kterou používal například Max Ernst nebo Remedios Varo a kresbami německého umělce Hanse Bellmera. Dále pak francouzským umělcem Rolandem Toporem, jehož perokresby mi ukázal jeden z mých pařížských profesorů a panem Josefem Váchalem, který mi byl vždy blízký svým vnímáním světa a svým výtvarným stylem. Zkoušela jsem pracovat s černými materiálovými otisky a jejich různou vlhkostí, převádět je do barev v počítači, dosazovat do nich perokresby.

Po prokonzultování s mojí vedoucí práce jsme vybraly černé tisky s jemnou perokresbou a vrstvou barvy². Barevné skvrny jsem vytvářela kapáním barevných inkoustů na skleněnou desku, na kterou jsem následně položila papír a po určité chvíli, kdy se barvy mezi sebou propojily, jsem ho odňala. Vznikly náhodné barevně velice zajímavé kompozice, které pomohly ilustracím ožít svým vlastním životem.

V komiksově části jsem se rozhodla pracovat s lineární kresbou nebo šrafurou, později jsem ale použila i samotné skici pro jejich větší expresivitu a tónování kresby. Například, když jsem potřebovala vytvořit tmavší pasáž nebo světlo a stín. Někde jsem však nechala čistě vyznít pouze lineární kresbu. Ve své práci se cítím jistější v tužce, což byl také jeden z dalších důvodů pro použití skic v komiksu, avšak s postupným cvičením perokresby se i tato začíná proměňovat a zlepšovat. Zpočátku hledání cesty byly linie u ilustrací příliš silné³, ale jejich ztenčením jsem dosáhla větší fantasijské volnosti pro čtenáře, nechávám ho, aby si některé části tvorů mohl domyslet sám.

---

² Viz příloha č.5

³ Zpočátku tuš, poté změna na pera Micron

Pracuji s asociacemi a všímám si, jak jednotliví lidé odlišně vnímají tvary skryté v mých ilustracích. Zaznamenala jsem, že tyto tvary jsou nejlépe vidět na jemnějších strukturách, v hrubších či tmavších se lehko ztrácí. Také jsem měla obavy, že se tvary budou opakovat. Ty se naštěstí nenaplnily. Pro komiksovou část jsem měla jasnou představu, co chci zobrazit, už od počátku. Také jsem již jeden krátký komiks na toto téma vytvořila přímo v Paříži⁴. Tentokrát jsem ale chtěla o něco podrobněji vylíčit, co se v den útoků dělo.

Faktem je, že nakreslení příběhu a jeho procházení znovu a znovu bylo zpočátku velice obtížné, jelikož jsem se k těmto událostem vracet již nechtěla. Tušila jsem však, že pokud je dokážu přenést na papír, zamyslet se nad nimi a odvyprávět je, bude možné se s nimi vyrovnat jednou pro vždy a to se také stalo.

---

⁴ Pouze 2 strany A3, technika tuš, akvarel.

6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Při zadání práce jsem si se svou vedoucí stanovila určitý rozsah, na který jsem se ale příliš nevázala a ve finále má kniha 80 stran. Při výběru jednotlivých krátkých příběhů jsem se neřídila jejich počtem a s mírným odstupem mohu říci, že bych knihu nedělala ani kratší ani delší. Pro ilustrace v knize jsem se rozhodla pro kombinovanou techniku, použila jsem inkoust na linoryt, kreslicí pera *Micron* a inkousty *Pébeo Colorex*, které jsou celosvětově velmi dobře hodnocené díky svojí zářivosti a jsou využívány grafiky po celém světě. Vybrala jsem si je kvůli jejich vlastnosti dobře se propíjet mezi sebou s hladším barevným přechodem, a tudíž byly pro mé záměry naprosto ideální. Černobílé a barevné části jsem tiskla zvlášť, a poté kombinovala v programu Adobe Photoshop přes příkaz maska.

Pro komiksovou část jsem pracovala pery *Micron* a tužkou tvrdosti 4B. Všechny stránky komiksu jsem nejprve překreslila přes prosvětlovací stůl, a poté jsem je vložila do Photoshopu, kde jsem je kombinovala se skicami. Vznikla tak kombinace živých momentálních vjemů a statictějších dlouhodobých vzpomínek. Siluety mých přátel v úvodu knihy jsou kresleny také pery *Micron*.

Celou knihu jsem sesadila dohromady v programu Adobe InDesign, použila jsem snadno čtivý a příjemně zaoblený patkový font *Alegreya*, velikost 12 a 14. Pro obálku⁵ jsem zvolila font *Goudy Bookletter 1911*. Uvnitř knihy má text pouze černou barvu, u obálky kombinuji odstín tmavé modré a černé barvy.

Knihy má netradiční formát 16x23 cm, což se ukázalo jako poněkud nepraktické rozhodnutí, avšak bylo podle mého názoru nutné po optické stránce věci. Hledala jsem ideální rozměr, ani malý, ani velký, jednoduše tak, aby kniha dobře padla do ruky. Je to tedy formát o něco větší než klasický formát A5. Použila jsem papíry *Munken* gramáže 120g, odstín *Lynx*. V původním konceptu jsem přemýšlela o tmavších odstínech papíru. Lépe se mi pracuje s krémovými papíry, ale když jsem zkusila

---

⁵ Viz příloha č. 9 – ukázky hotové práce

udělat zkušební tisk na papír Munken o odstín tmavší, byl celkový pocit z knihy najednou jiný, než jsem předpokládala. Proto jsem zvolila papíry pouze jemně krémové. Gramáž jsem zvolila lehčí pro větší počet stran v knize, zároveň jsem však nemohla zvolit příliš tenké papíry kvůli jejich průsvitnosti. Samotný tisk jsem realizovala v tiskárně Alfa Tisk, která je mi sympatická profesionálním přístupem a příjemnou barevností tisků. V této tiskárně jsem také nechala knihy vázat a vazbu jsem zvolila lepenou. Toto rozhodnutí padlo na základě konzultace s tiskařem právě kvůli netradičnímu formátu mé práce.

7. POPIS DÍLA

Kniha je pojata jako autentický přepis snů a obsahuje komiksovou část, která se stává protipólem jako negativní noční můra. V knize se objevují často jména mých blízkých, kteří jsou přirozenou součástí mých snů. Hned první ilustrace představuje malého ptáčka, který vznikl náhodou při zkoušení barevných tisků. Pro lepší pochopení a přiblížení jednotlivých postav jsem na úvod knihy zařadila medailonky mých přátel s jejich bustami, pod nimiž je popisek se jménem, místem, kde žijí, společně s hudebním stylem, který dotyčného vystihuje.

Hledala jsem způsob, jak jedním slovem charakterizovat každého z nich a uvědomila jsem si, že to co spojuje mne a moje přátele je právě podobný hudební vkus. Proto jsem každé bustě nakreslila sluchátka, taková, jaká opravdu používají. Například Vojta je Dj a proto má na krku speciální sluchátka pro tuto práci. Hudební styl, který nás spojuje všechny je Drum and Bass. Je to rychlejší elektronický taneční styl s frekvencí okolo 172 bpm, který vznikl okolo roku 1994 v Anglii původně jako Jungle. Vyznačuje se výraznou basovou linkou, dvakrát pomalejší než svižné bicí. Zastávám názor, že hudba lidi spojuje a národnosti neexistují, jen typy lidí a ty jsou stejné na celém světě.

Vpravo vedle medailonků jsem napsala krátký úvod. Částečně vysvětluje moje barevné vnímání a obsahuje prvky ze snů, které nutně nemusí dávat na první pohled smysl, po přečtení knihy ovšem člověk pochopí. Otočíme list a dostáváme se k první z 23 kapitol, ke kapitole karmínové. Karmínová kapitola je posypána plátkovým zlatem jako japonský rýžový zákusek Mochi⁶, který jsem v takovéto úpravě jedla ve městě Kyoto. ⁷První sen je nejdůležitější z celé této kapitoly. Zde je nejprve vhodné uvést, jakým způsobem se sny pracují. Někdy se mi zdá kousek příběhu, který se mi v jiném snu zdá jako pokračování. Ne vždy samozřejmě, ale často se vracím do stejných míst a uzavírám tam kapitoly snů. V několika případech se to povedlo i zde, a první sen se na konci knihy sejde s posledním. Dále jsem zařadila sen o Paříži, který má

---

⁶ Mochi je koláček z rýžového těsta, tlučeného palicí podobně jako máslo.

⁷ Kyoto je město v Japonsku, známé pro své chrámy.

také vyšší smysl v kombinaci s komiksem. A pak už nechávám čtenáře, aby se příjemně ztratil v tajemných zákoutích japonských uliček, aby se se mnou kochal mořským světem za okny menzy, nebo aby se mnou pozoroval neskutečný výjev Prahy, zalité ranním sluncem, z ptačí perspektivy. Z karmínové přecházíme do bordó a ocitáme se v Týně nad Vltavou, probíháme jablečným sadem a scházíme ulici plnou barevných tanečníků a obdivujeme krystalizující abstrakce, které namalovala moje sestra Vivienne.

Knih celkově začíná zlehka, postupně procházíme zámky, jeskyně, vidíme vesmírné výjevy a setkáváme se s mnoha postavami, které se v některých případech v příbězích opakují. Z bordó se dostaneme přes kontrastní pepermintovou a zlatou k živějším odstínům narcisové žluté. Přeskočíme do odstínu šafránové a octneme se v Indii. Sledujeme válku pouličních gangů a začneme si všimnout, že nás pozorují dva psi. Ti dva černí psi jsou velkou záhadou, jelikož provází celou knihu, avšak žádného vysvětlení jejich existence se mi zatím nedostalo. Znenadání se okolo nás začnou objevovat grilované piranhy a mnoho jiných ryb. Zde jsem umístila ilustraci muže v čepici a vedle něj stojícího chlapce v kroji, který v ruce drží právě onu grilovanou rybu.

Odpoutáme se od mořských tvorů a vydáme se na cestu vesmírem v ultramarínovém odstínu. Zde je pro mne jeden z nejsilnějších snů, kdy se mi v první fázi zdálo o mém příteli Kájovi, který utahoval kohouty na láhvích s kyslíkem. Dlouho jsem této scéně nepřikládala žádný větší význam, ale ukázalo se, že tento příběh má své pokračování ve formě výletu mezi hvězdy. Zde jsem pochopila, co ta záhadná scéna znamenala. Láhve s kyslíkem mají svou velkou roli a tento příběh patří mezi ty, při kterých mi ještě dnes přeběhne mráz po zádech. Malinová kapitola je plná paradoxů, víl a poníků, je taková čistě dívčí. Pomalu však začínáme tušit, že blažený klid, který zatím vládne, nebude trvat dlouho. V kapitole zbarvené mořskou zelení pociťujeme strach ze zombie, samotu, studenou vodu a déšť. Následující kapitola tento pocit ještě umocní a my tak vidíme bezmocné lidi, kteří se snaží přebrodit rozbouřenou řeku a tvář nám ošlehne silný vítr, strhávající kusy střechy z ostrovního hotelu v Thajsku.

Setmělo se a stále prší. Letmé záblesky štěstí se však stále daří zachytit a setkáváme se s tajnou láskou k vojákovu během války, která začala zuřit okolo nás. S vědomím války se proplétáme dalšími kapitolami. Objevují se v nich výjevy svateb a všechno má ražený květinový vzor, bílý nebo černý. V perlové kapitole však dostaneme šanci nadechnout se a zasnít. Na chvíli zapomenout na tíživé události z předchozích scén a procházíme se po pláži, sbíráme velké mušle, pijeme víno. Cítíme vůni levandulového mýdla a uvědomíme si, že dítě, které si mezi sebou podáváme, má nepřírozeně velkou hlavu. Co to asi znamená? Zneklidnění touto skutečností se propadáme do temného domu a do plic nám vniknou miliony částeček prachu. Rozkašleme se. Když se uklidníme, spatříme malou kočku. Tak malou, že se nám vejde do dlaně. Sen s dítětem zavřeným ve skřínce pod vodou byl také jeden z těch, při kterých ještě notnou chvíli přemýšlíte, co to má znamenat. Vzpomínám si na panenky, které byly vystavené po obou stranách bazénu ve vile. V předvečer mého odjezdu do Paříže sedíme s Kájou na lavičce, pozorujeme mizející vosková písmenka, která jsme spálili zapalovačem. Pak ta stará žena, která s válkou vůbec nechtěla mít nic společného. Už zase prší, a tak se jdeme schovat.

Snem o vlastní smrti začíná příběh, který nevytvořilo moje podvědomí, ale teroristé v hlavním městě Francie. Komiksovou formou zde vyprávím noční můru, kterou jsme zažili v pátek třináctého Listopadu. Tento večer změnil moje vnímání světa, vnímání sama sebe a také jako bublina ze žvýkačky praskl pocit bezpečí, který jsem do té doby v Paříži cítila. Jelikož jsem byla jako jediný zahraniční student na oboru Arts Plastiques⁸, stýkala jsem se se svými přáteli, Pařížany. Díky nim jsem pronikla do srdce města daleko hlouběji, než by se mi to bylo podařilo s mezinárodními studenty. A díky nim jsem také prožila tento den ve společnosti těch, kteří byli událostmi přímo zasaženi. Jen díky neuvěřitelné shodě náhod jsme nebyli naproti Bataclanu⁹, kam jsme chodili každý pátek a nemuseli všechno vidět a slyšet na vlastní oči. Jen díky tomu, že jsme se rozhodli najíst se mimo centrum, jsme nebyli ve

---

⁸ Arts Plastiques je fr. název pro studium umění.

⁹ Ba Ta Clan - hudební klub v Paříži, kde zemřelo při útocích přes sto lidí.

čtvrti, kde stříleli lidi v restauracích. Jen díky tomu, že jsem odešla ze školy dřív a nezůstala tam až do konce hodiny, jsem se ještě dostala za svými přáteli. Z toho plyne, že náhody nejspíš opravdu neexistují.

Komiks začíná ráno 13. Listopadu a provází nás celým dnem až do večere v restauraci zaměřené na portugalské maso, kde jsme sledovali fotbalový zápas mezi Francií a Německem, který se hrál na stadionu Stade de France. V jeden moment někdo přepne televizi a začnou se tam objevovat policisté, kteří hlídali nějaké auto. Objevuje se žlutý pás s nápisem „Mimořádné zpravodajství“ a pak už jenom sledujeme, jak narůstá číslo mrtvých a místa útoků. Jsme přilepení na telefony a myslíme na to, kdo z našich známých je kde. Kamarádka z programu Erasmus měla jít s celou třídou na koncert do Bataclanu, ale zůstala doma. Když mi volala, zhroutil se. My jsme se jeli schovat domů k Tien-Bachovi, mému dobrému příteli, který bydlel nedaleko. Zůstali jsme u něj celou noc, vůbec jsme nespali. Druhý den, když jsme projížděli Paříží navštívit kamarádku do centra, bylo všude plno policistů, vojáků, bezpečnostních pásek a květin. Město oněmělo hrůzou na celý víkend. Když jsme znovu začali chodit do školy, už jsem ze všeho měla jiný pocit. Už to nebyla ona euforie a klid. Po určité době se vše zase vrátilo do starých kolejí, ale lidé, ač otřesení, se naopak odmítli uzavřít doma a snažili se přimět ostatní, aby byli venku také. Heslem Paříže je latinské „Fluctuat nec Mergitur“, ¹⁰ což jí přesně vystihuje.

Po těžké komiksové části ještě chvíli zůstaneme v rytmu temnějších snů. Objevuje se zde krev, smrt, záhadní klauni a barvy kapitol a ilustrací jsou tomu přízřivně podobné. V poslední kapitole se přeneseme do lesa. Les jsem vybrala proto, že je to moje oblíbené přírodní prostředí a odehrávají se zde ty nejvýraznější sny. Je to jako dlouhá lesní cesta, kde můžeme meditovat o všech vjemech celé knihy a jelikož jsme již vše prožili, to dobré i to špatné, nezbyvá než se naplnit vnitřním klidem a jednoduše se rozplynout, přestat existovat.

---

¹⁰ Motto Paříže, znamená „Zmítán vlnami, avšak nepotopen“

8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Moje práce vychází z mého nitra a snažím se lidem ukázat odlišné vidění a vnímání světa, konkrétně můj subjektivní pohled na věc, provést je svými sny a podat svědectví o útocích v Paříži. Tyto body mají každý svůj přínos. Inspirace pro spirituálně laděné jedince- například kdyby si začali po přečtení mojí knihy vést také deník snů. Pokud se mi podaří inspirovat alespoň jednoho člověka k tvoření, pak má moje práce smysl. Ilustrace a barvy pro meditaci nad tvary v nich spatřené a moje svědectví o Paříži pro připomenutí faktu, že tady nejsme věčně, a tudíž nabádá k užívání každého dne a nedůvěru ve věci budoucí jako slavná věta: „Carpe diem, quam minimum credula postero.“

Způsob, jakým tvořím ilustrace, je založen na principu náhody a asociace, inspirován stylem Art Brut a Surrealismem a po textové stránce je tvořen podvědomím, v této oblasti si tedy troufám říci, že jsem vytvořila něco jedinečného v tom, že to nikdo nemůže přesně zkopírovat. Proto to také dělám, bavím se kombinováním náhod a tím, co vymyslí podvědomí bez mého přímého zásahu a chci se o to podělit s ostatními. Nerada přebírám cizí nebo již mnohokrát ilustrované texty, ač je vůbec neztracuji a obdivuji ilustrátory, kteří se takových textů chopí a dovedou práci ještě do jiné úrovně. Ale pokud mám tu možnost vytvořit vlastní příběh, pak taková práce může být v mých očích přínosem pro nás a pro náš obor.

9. SILNÉ STRÁNKY

Dle mého názoru silné stránky knihy tkví především ve vrstvených ilustracích. V nich jsem objevila něco, o čem nemusím složitě přemýšlet, ale tvořím intuitivně a je to zachycení momentální asociace, což je způsob práce, který preferuji. Každý tisk byl pro mě taková malá performance. Také barevnost knihy je pro mne její silnou stránkou. Použitím akvarelových inkoustů jsem docílila přesně efektu, který jsem zamýšlela. Inkousty, které jsem použila, mají totiž barevnost, jakou jsem dlouho hledala a zde jsem ji našla. Je pro mne velice obtížné soudit své dílo s tak malým odstupem. Sama vím, že moje výtvarné cítění a myšlení se mění ze dne na den, rozvíjí se a já pomalu kráčím po cestě za vlastním pevným stylem a dobrou linkou. Bakalářská práce je moje druhá práce, kterou cítím jako celistvou. Opět jsem se díky její tvorbě mnohému naučila, což vnímám jako primární smysl a důvod, proč to dělám. Zdokonalila jsem své schopnosti v počítačových programech, naučila se méně bát zkoušet a kombinovat nové techniky a našla umělce, kteří tvoří podobným způsobem, jako já. Tato práce byla výzvou a já jsem se jí pokusila co nejlépe zvládnout.

10. SLABÉ STRÁNKY

Za slabou stránku knihy považuji částečně komiksovou část. Vzhledem k délce celé knihy jsem z dnešního pohledu možná měla zvážit, zda neudělat komiks o něco málo kratší. Také v překreslování skic přes prosvětlovací stůl jsem zpočátku uchopila nesprávně a příliš jsem kontury obtahovala. Až v pozdější fázi jsem začala vnímat skici pouze jako pomocná vodítka k nové kresbě. Jelikož toto byla moje první delší zkušenost s komiksem, neměla jsem přílišnou představu o jeho časové náročnosti. Také jsem nespokojena s barvami na obálce, zdá se mi, že jsou o něco tmavší, než měly být. Příliš jsem se soustředila na samotný obsah knihy a příště se více zaměřím také na obálku. Jsem pouze na začátku své cesty, a proto vím, že v příštích dílech již k mnoha záležitostem budu přistupovat odlišně a sebejistěji. Jsem vděčná mojí vedoucí práce, že často vyslovila to, o čem já jsem jenom přemýšlela. Pomohlo mi vědomí, že uvažuji správným směrem. Díky jejímu vedení jsem práci mohla posunout daleko dál, než bych to zvládla sama.

11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

A) KNIŽNÍ A PERIODICKÁ LITERATURA

1. MCCLOUD, S. *Jak rozumět komiksu*. Praha: BB art, 2008.
ISBN: 978-80-7381-419-9.
2. Štýrský, Jindřich. *Sny, 1925-1940*. Praha: ODEON, 1970.
ISBN 80-7203-512-6.
3. Breton, André. *Manifestes du surréalisme*. Paris: Folio, 1985.
ISBN 978-2070322794.
4. Srp, Karel. *Český Surrealismus 1929-1953*. Praha: ARGO, 1996.
ISBN: 80-7010-047-8
5. Goldberg, Eili. *Velký snář*. Alpress, 2004.
ISBN 80-7362-033-2.
6. Čech, Pavel. *O zahradě*. Petrkov, 2005.
ISBN : 978-80-87595-14-5
7. Prokůpek, Tomáš, Kořínek P. a kol.
Dějiny československého komiksu 20. století. Praha:
Albatros, 2014. ISBN: 978-80-7470-061-3.

B) INTERNETOVÉ ZDROJE

1. Varo Remedios. [cit. 2016-04-24].
Dostupný z: <http://www.wikiart.org/en/remedios-varo>
2. Entopic Graphomanias. [cit. 2016-04-24].
Dostupný z: <http://forum.psrabel.com/beitraege/boyer/boyer1.html>
3. MoMa Learning. [cit. 2016-04-24].
Dostupný z:
https://www.moma.org/learn/moma_learning/themes/surrealism/tapping-the-subconscious-automatism-and-dreams
4. Topor Roland, *Wikipedia: the free encyclopedia* San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2016-04-25].
Dostupný z: https://fr.wikipedia.org/wiki/Roland_Topor

12. RESUMÉ

As a thesis I chose „Illustrated book for youngsters“ so I could afford to make a book which would be almost like for adults, and add some magic in it. I made a surrealistic book about my dreams and nightmares and created a small window to my soul, so everyone would be able to better understand me and my way of thinking. I chose the title „Parisian Blue“ which relates to the inner division of the book’s chapters. I divided it into 23 short chapters named after colours of minerals, woods and materials as I felt it seemed appropriate to add colour atmosphere to the entire book. I work with the principle of association and so I sometimes let the reader’s imagination work on its own. I prefer to create my own text and work on new themes. For this project, I used a three layer technique similar to decalcomania. I made a black print as the first layer; the second layer was an ink path as a way to concretize my associations to anthropomorphic shapes seen in the prints. The third and last layer is made out of ink spots, mixed on a glass surface and printed onto a sheet of paper. I combined these to create a new technique, which would fit to my stories. The book also contains a comics part, in which I talk about the night of Paris terrorist attacks in November, 2015. For this part, I used a linear ink drawing and mixed it with the original sketches for their better expressivity. The main purpose of my work is to let others to see what’s inside my soul and to let them get lost in my world of dreams. On the other side, it is also to give evidence about the night of Paris attacks and to remind everyone that it is important to enjoy every minute while we are here and while we can.

13. SEZNAM PŘÍLOH

- Příloha 1 – Skici ke komiksu
- Příloha 2 – První pokusy kombinace linky a tisků
- Příloha 3 – Tvorba medailonků a ukázka tvorby ilustrací
- Příloha 4 – Scany černobílých tisků
- Příloha 5 – Ukázky barevných tisků
- Příloha 6 – Ukázky barevných tisků
- Příloha 7 – Černobílé tisky doplněné linkou
- Příloha 8 – Ukázky použité a nepoužité verze ilustrace
- Příloha 9 – Ukázky hotové práce
- Příloha 10 – Ukázka použití ilustrace v knize
- Příloha 11 – Ukázka starších prací (Bílý Motýl)
- Příloha 12 – Ukázka starších prací (Bílý Motýl)
- Příloha 13 – Ukázka starších prací (Ondřej Neff, Husité)
- Příloha 14 – Komiks o útocích v Paříži
- Příloha 15 – DVD

Příloha 1

Skici ke komiksu

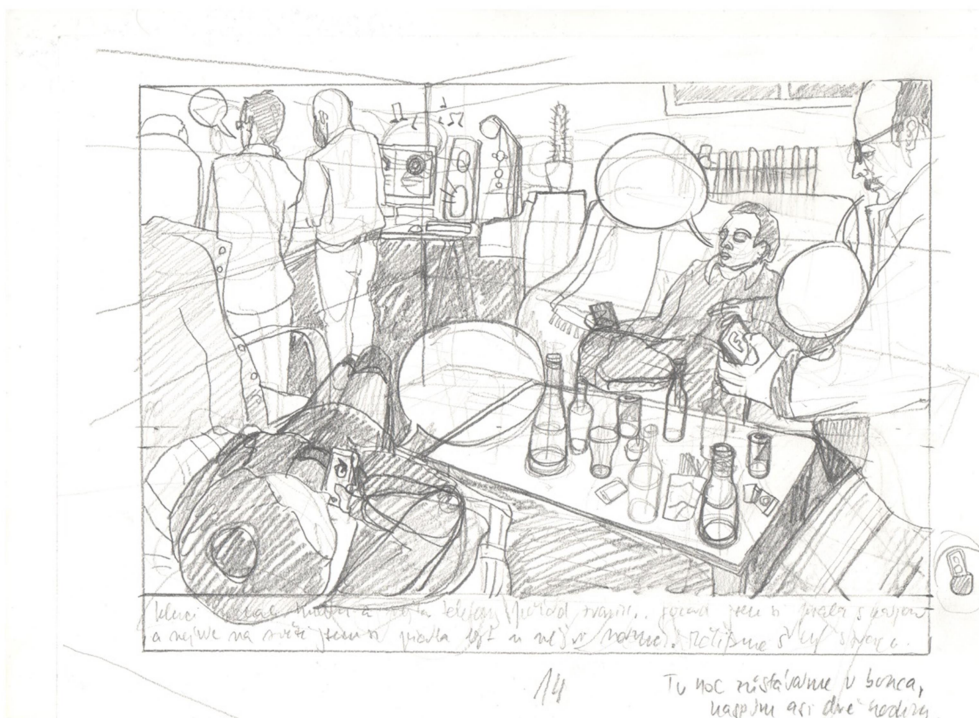
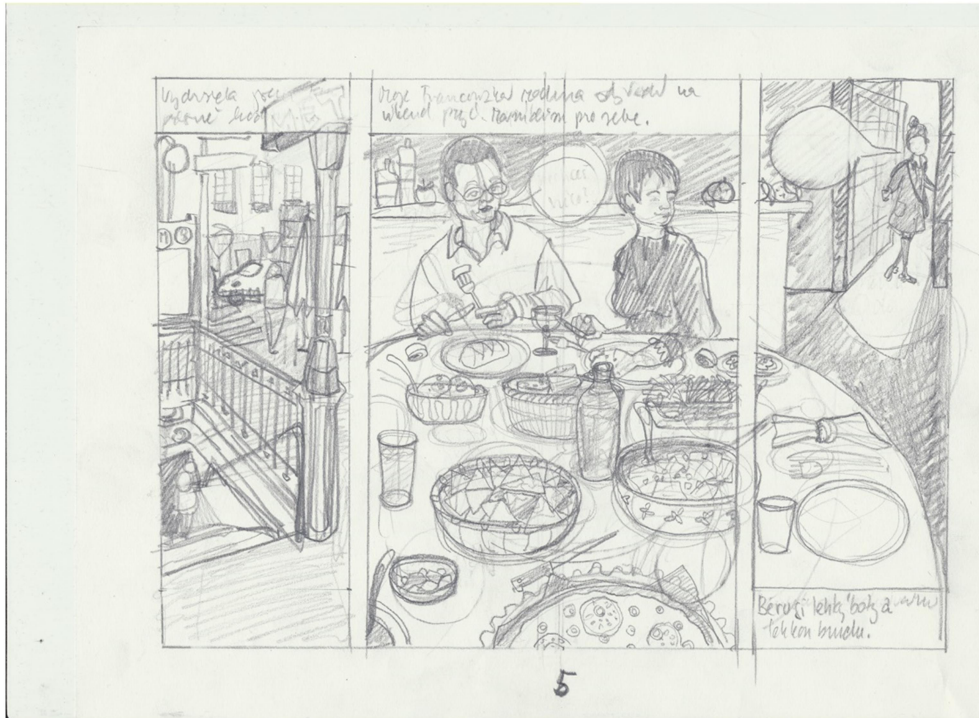

foto: vlastní

Příloha 2

První pokusy kombinace linky a tisků

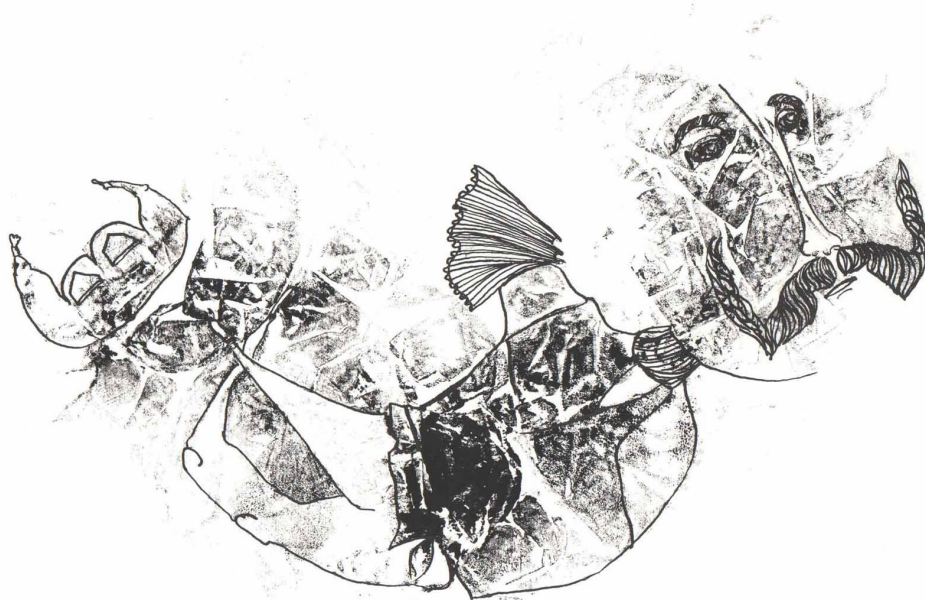

foto: vlastní

Příloha 3

Tvorba medailonků a ukázka tvorby ilustrací

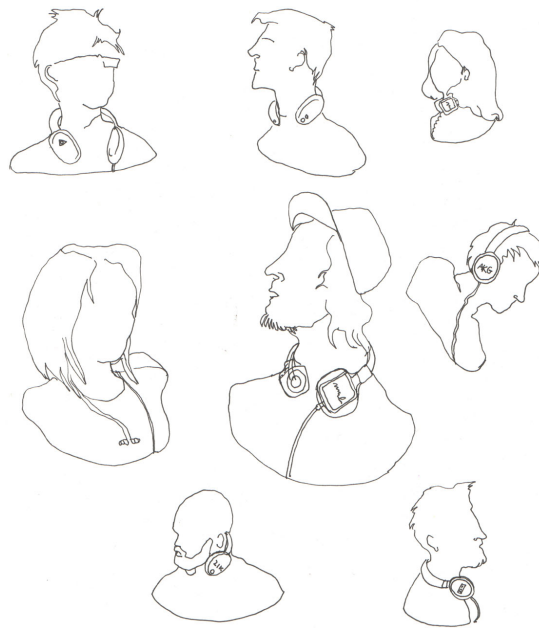

foto: vlastní

Příloha 4

Scany černobílých tisků

foto: vlastní

Příloha 5

Ukázky barevných tisků

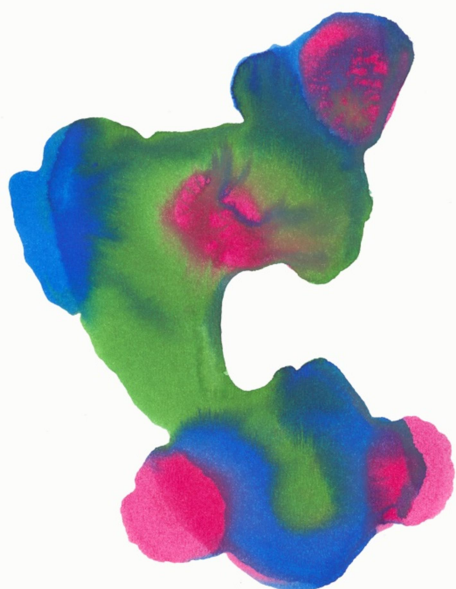
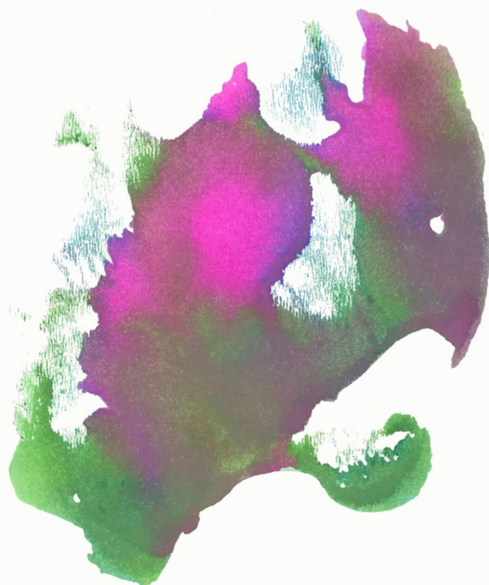

foto: vlastní

Příloha 6

Ukázky barevných tisků

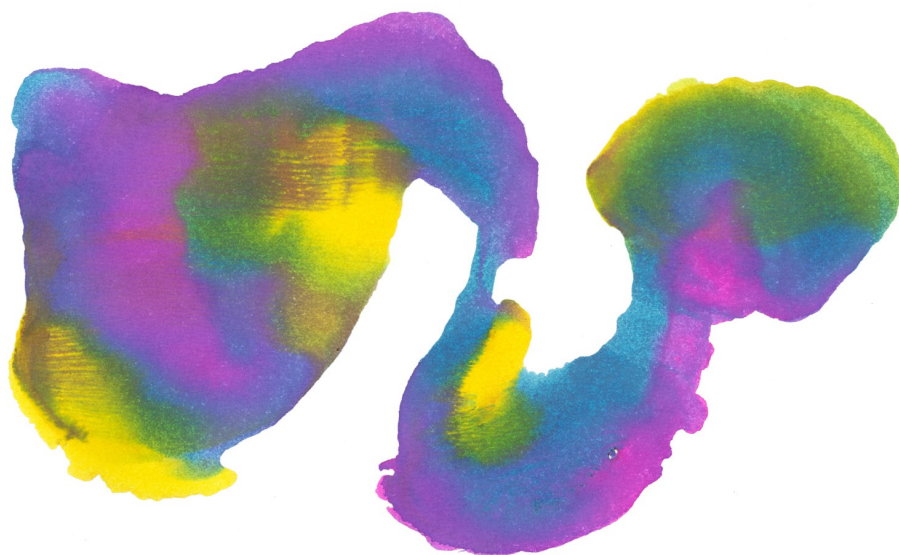

foto: vlastní

Příloha 7

Černobílé tisky doplněné linkou

foto: vlastní

Příloha 8

Ukázka nepoužité a použité verze ilustrace

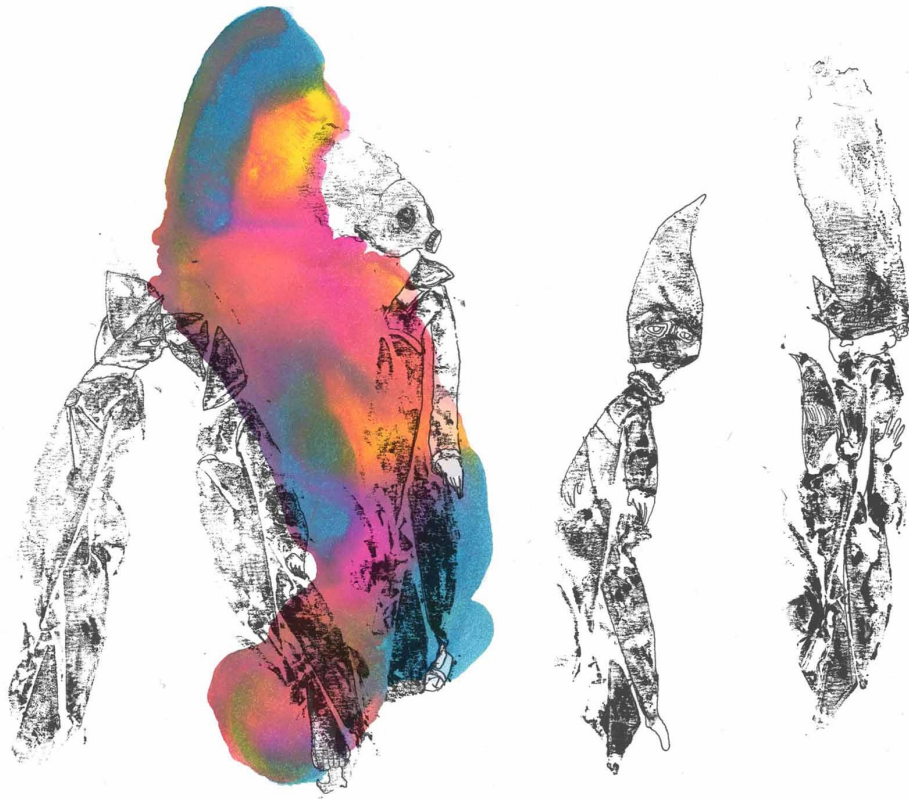

foto: vlastní

Příloha 9

Ukázky hotové práce

foto: vlastní

Příloha 10

Ukázka použití ilustrace v knize

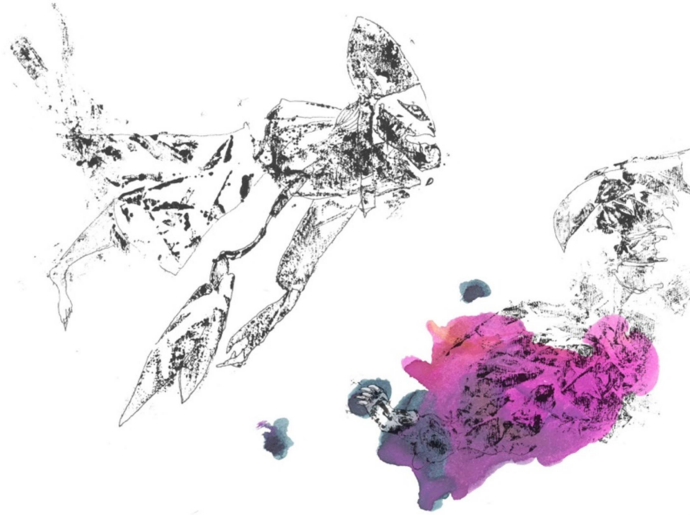

foto: vlastní

Příloha 11

Ukázka starších prací

(druhý ročník, pop up kniha Bílý Motýl)

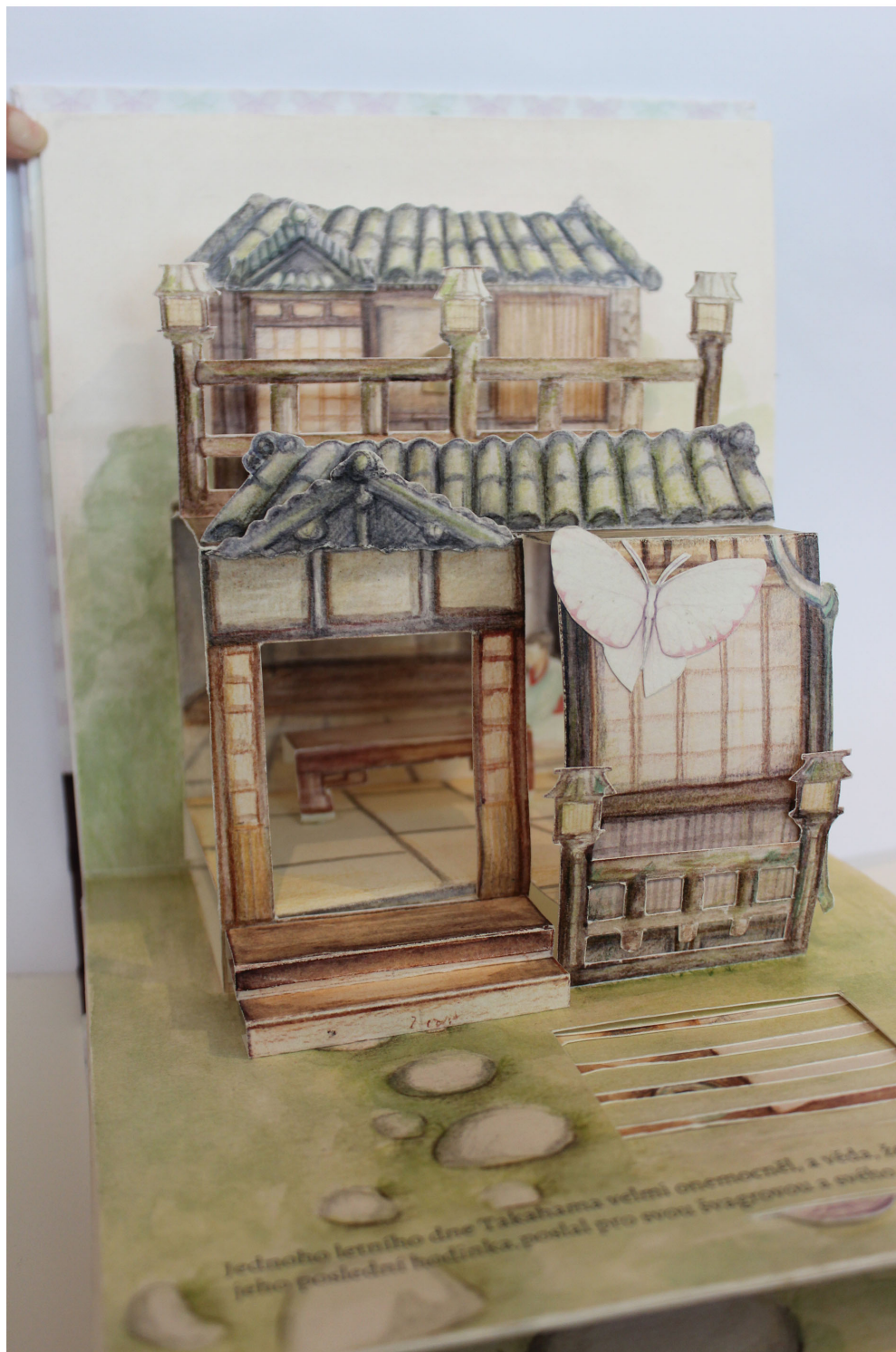

foto: vlastní

Příloha 12

Ukázka starších prací

(druhý ročník, pop up kniha Bílý Motýl)

foto: vlastní

Příloha 13

Ukázka starších prací

(komiks o Husitech a podklad pro lentikulární plakát)

(ZS 2. Ročník)

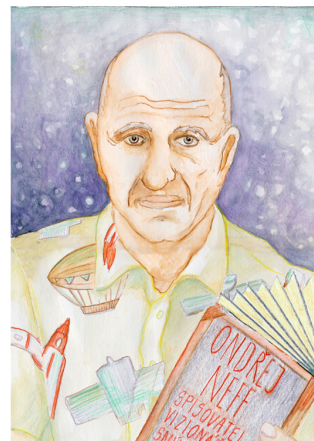
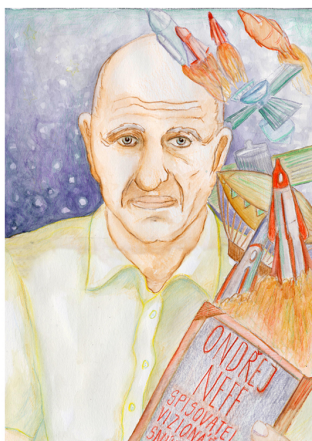
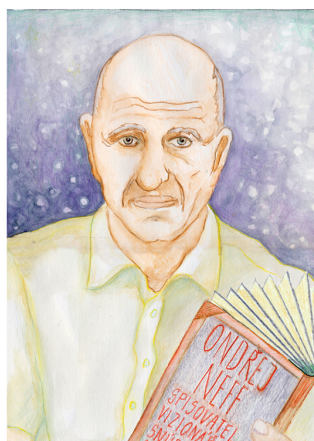

foto: vlastní

Příloha 14

Komiks o útocích v Paříži -ukázka

foto: vlastní